

« با درود بر حضرت استاد »

حضور سرکار محترم و استاد ارجمند را الهی بسیار عزیز
 با سلام و ارادت بی‌پایانی و تشکر فراوان از دست‌گزاران
 آن با کمال احترام و بی‌شائبه برادران ایرانی که توفیق اخلاص و محبت فرمودند
 غرض از این بطور ناگهانی دست‌نیزه و راه‌ریز
 شد و من که نیز فرقی نداشتم تا یک‌بارها می‌آوردی
 برادران کرامت: در وقت از سر و کله‌ها خوردان
 و در وقت هم از سر و کله خودم و هم از نا قابل و کوه
 کتاب: استعاره «دیار سخن» را تقدیم نمودم: از می‌دانم
 اگر فرزندان و عزیزان و «جواهر» نوه و درین
 افتخار حضور در محضر در کنار آن عزیز غرض از این
 در «عکس» دست‌جمعی تبیین یادگار از دست‌گزاران برای من
 از معايب آورند. روستا در زمان ایرانی
 ۱۳۷۳/۱۵/۱۵